नियोक्तव्यस्तवपाणिग्रहणार्थमितिशेषः ॥२॥ भीष्मस्यतुसत्यप्रतिज्ञस्यत्वत्सुखार्थंजयमात्रंकर्तव्यंनतुतावतातवहितमित्याशयेनाह अथेति ॥३॥४॥५॥ विधानंप्रतीकारं ॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥

यदिसौभपतिर्भद्रेनियोक्तव्योमतस्तव ॥ नियोक्ष्यतिमहात्मासरामस्त्वद्धितकाम्यया ॥ २ ॥ अथापगेयंभीष्मंत्वंरामेणेच्छसिधीमता ॥ रणेविनिर्जितंद्रष्टुंकुर्या
त्तदपिभार्गवः ॥ ३ ॥ सृंजयस्यवचःश्रुत्वातवचैवशुचिस्मिते ॥ यदत्रतेभृशंकार्यंतदद्यैवविचिंत्यतां ॥ ४ ॥ अंबोवाच अपनीतास्मिभीष्मेणभगवन्नवि
जानता ॥ नाभिजानातिमेभीष्मोब्रह्मन्शाल्वगतंमनः ॥ ५ ॥ एतद्विचार्यमनसाभवानेतद्विनिश्चयं ॥ विचिनोतुयथान्यायंविधानंक्रियतांतथा ॥ ६ ॥ भीष्मे
वाकुरुशार्दूलेशाल्वराजेथवापुनः ॥ उभयोरेववाब्रह्मन्युक्तंयत्तत्समाचर ॥ ७ ॥ निवेदितंमयाह्येतद्दुःखमूलंयथातथं ॥ विधानंतत्रभगवन्कर्तुमर्हसियुक्ति
तः ॥ ८ ॥ अकृतव्रणउवाच उपपन्नमिदंभद्रेयदेवंवरवर्णिनि ॥ धर्मंप्रतिवचोब्रूयाःशृणुचेदंवचोमम ॥ ९ ॥ यदित्वामापगेयोवैननयेद्गजसाह्वयं ॥ शा
ल्वस्त्वांशिरसाभीरुगृह्णीयाद्रामचोदितः ॥ १० ॥ तेनत्वंनिर्जिताभद्रेयस्मान्नीतासिभाविनि ॥ संशयःशाल्वराजस्यतेनत्वयिसुमध्यमे ॥ ११ ॥ भीष्मःपुरुषमा
नीचजितकाशीतथैवच ॥ तस्मात्प्रतिक्रियायुक्ताभीष्मेकारयितुंतव ॥ १२ ॥ अंबोवाच ममाप्येषसदाब्रह्मन्हृदिकामोभिवर्त्तते ॥ घातयेयंयदिरणेभी
ष्ममित्येवनित्यदा ॥ १३ ॥ भीष्मंवाशाल्वराजंवायंवादोषेणगच्छसि ॥ प्रशाधितंमहाबाहोयत्कृतेहंसुदुःखिता ॥ १४ ॥ भीष्मउवाच एवंकथयतामेव
तेषांसदिवसोगतः ॥ रात्रिश्चभरतश्रेष्ठसुखशीतोष्णमारुता ॥ १५ ॥ ततोरामःप्रादुरासीत्प्रज्वलन्निवतेजसा ॥ शिष्यैःपरिवृतोराजन्जटाचीरधरोमुनिः ॥ १६ ॥
धनुष्पाणिरदीनात्माखड्गंबिभ्रत्परश्वधी ॥ विरजाराजशार्दूलसृंजयंसोभ्ययान्नृपं ॥ १७ ॥ ततस्तंतापसादृष्ट्वासचराजामहातपाः ॥ तस्थुःप्रांजलयोराजन्सा
चकन्यातपस्विनी ॥ १८ ॥ पूजयामासुरव्यग्रामधुपर्केणभार्गवं ॥ अर्चितश्चयथान्यायंनिषसादसहैवतैः ॥ १९ ॥ ततःपूर्वव्यतीतानिकथयंतौस्मतावुभौ ॥
आसातांजामदग्न्यश्चसृंजयश्चैवभारत ॥ २० ॥ तथाकथांतेराजर्षिर्भृगुश्रेष्ठंमहाबलं ॥ उवाचमधुरंकालेरामंवचनमर्थवत् ॥ २१ ॥ रामेयंममदौहित्रीकाशि
राजसुताप्रभो ॥ अस्याःशृणुयथातत्त्वंकार्यंकार्यविशारद ॥ २२ ॥ परमंकथ्यतांचेतितांरामःप्रत्यभाषत ॥ ततःसाभ्यवदद्रामंज्वलंतमिवपावकं ॥ २३ ॥ ततो
भिवाद्यचरणौरामस्यशिरसौशुभौ ॥ स्पृष्ट्वापद्मदलाभाभ्यांपाणिभ्यामग्रतःस्थिता ॥ २४ ॥

॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥ आसातां लङिद्विवचनं ॥२०॥२१॥२२॥ परमंतवविवक्षितंयत्तन्मेऽवश्यंवक्तव्यमित्यर्थः ॥२३॥ शिरसौश्रेष्ठौ शिरःप्रधानेसेनापङ्क्तिमेदिनी पुंस्त्वमार्षं ॥२४॥

Digitized by Google